

Det stod nu, udtalte *Forespørgeren* videre, fast, at Werner Calm i 1932 havde været indviklet i en Proces af politisk Art i Tyskland, men formentlig var blevet frifundet, at han senere paa ny var blevet sigtet og maatte flygte, og at han under et fleraarigt Ophold i Rusland ogsaa dér var blevet sigtet og fængslet, formentlig som anklaget for Spioneri mod Sovjetunionen. Paa dette Grundlag skulde Spørgsmaalet om hans Opholdstilladelse i Danmark afgøres. Justitsministeren havde først givet Afslag, men senere givet Indrejsetilladelse, og *Forespørgeren* ønskede i den Anledning Oplysning om Reglerne for Indrejsetilladelse og om Grunden til, at Werner Calm havde opnaaet denne, medens Hundreder af Ansøgere, der laa paa et helt andet Niveau, havde faaet Afslag. Desuden ønskede han oplyst, om de paagældende Dokumenters Fremlæggelse kunde antages at faa nogen Indflydelse paa Bedømmelsen af Tiltaltes Strafansvar, navnlig med Hensyn til, om han havde bagvasket, havde udtalt sig mod bedre Vidende ved at bruge Ordene »i Strid med gældende Regler« og Ordet »Provokatør«; efter *Forespørgerens* Mening kunde der ikke være Tvivl om, at Oplysningen om, at Werner Calm havde faaet Opholdstilladelse paa det foreliggende Grundlag, vilde have været af Betydning ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Tiltaltes gode Tro. Naar Justitsministeren da vilde opretholde Tiltalen for Bagvaskelse, »maatte Kortene have været lagt paa Bordet; vilde man ikke det, var det en ufravigelig Pligt at frafalde Tiltale for denne Sigtelse«.

Justitsministeren gjorde først Rede for Asylrettens Begreb, de i de senere Aar afsluttede Konventioner om Flygtningespørgsmaalet og den danske Lovgivnings Regler paa dette Omraade. Derefter omtalte Ministeren Administrationens Praksis med Hensyn til Opholds- og Arbejdstilladelse og nævnte bl. a., at det altid stilles som Betingelse for Indrejsetilladelse, at vedkommende afholder sig fra enhver politisk Agitation eller anden politisk Virksomhed. Antallet af Flygtninge fra Tyskland pr. 1. Oktober 1938 opgav Ministeren til i alt 1 262, indbefattet 727 jødiske Flygtninge. »Disse kan altsaa langt fra alle betragtes som egentlige politiske Flygtninge i Konventionernes Forstand efter en streng Fortolkning af dette Begreb.« Af de øvrige 535 var 210 Socialdemokrater, 113 Kommuniste, 116 Aandsarbejdere og 96 andre Flygtninge, herunder Børn.

Hvad Retssagen mod Læge Frits Clausen angaar, oplyste Ministeren, at han maatte opfatte dennes gentagne Udtalelser som en Beskyldning mod Justitsministeren for paa illegitim Maade at søge at skaffe Personer ind i Landet, om hvem det maatte antages, at de vilde optræde som kommunistiske